

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 647/2022

23.06.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жарка Попчића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 408/20 од 10.11.2021. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 20/22 од 11.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.06.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жарка Попчића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 408/20 од 10.11.2021. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 20/22 од 11.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К 408/20 од 10.11.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од једне године. Истом пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка суду и Основном јавном тужилаштву у Краљеву, као и судски паушал, наведене у изреци пресуде, у року од 15 дана од правноснажности пресуде. Поред тога, оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 20/22 од 11.03.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе ОЈТ у Краљеву и браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда Основног суда у Краљеву К 408/20 од 10.11.2021. године је потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Жарко Попчић, поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП бранилац окривљеног истиче да се правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати, те у том смислу као незаконит доказ означава доказну радњу препознавање лица.

У поднетом захтеву, бранилац наводи да доказна радња препознавање лица, није извршена према одредбама члана 90. и 100. ЗКП, јер је окривљени приликом препознавања био лишен слободе, а није имао браниоца, нити је о праву на браниоца био поучен приликом предузимања наведене доказне радње и изостала је констатација о томе. Поред тога бранилац наводи да сам начин препознавања није био законит због претходног сугерисања оштећеном о идентитету окривљеног и показивања окривљеног пре сачињавања записника о препознавању.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног по оцени Врховног касационог суда су неосновани.

У списима предмета се налази записник о препознавању лица сачињен у МУП-у РС ПУ у Краљеву, под бројем Пу 1320/17 од 18.12.2018. године, из кога произилази да је доказна радња препознавање лица – окривљеног АА од стране сведока оштећеног ББ, обављена дана 18.12.2018. године, у просторијама ПУ Краљево где је доведен је АА, због постојања основа сумње да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ. Овој доказној радњи извршеној у просторијама ПУ Краљево присуствовали су заменик јавног тужиоца и полицијски службеник ПС Врњачка Бања, а пре самог препознавања, у обављеном разговору са оштећеним ББ, исти је описао лице за које постоји основ сумње да је извршило кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, на његову штету дана 08.08.2018. године у ..., те је затим у просторију посебно намењену за ту сврху уведено петоро лица која су поређана одређеним редоследом, након чега је оштећени ББ са сигурношћу од 80% препознао АА на позицији број 3 као извршиоца предметног кривичног дела, а које лице је препознао на основу његове конституције, хода и лица. Наведни записник је потписан од заменика ОЈТ у Краљеву, сведока препознавања ББ и полицијског службеника ПС Врњачка Бања.

Одредбом члана 100. став 1. ЗКП која се односи на препознавање лица или предмета прописано је да ако је потребно да се утврди да ли сведок препознаје одређено лице или предмет, односно њихове особине које је описао, препознавање ће се обавити у складу са чланом 90. овог законика. Ставом три истог члана је прописано да се у предистражном поступку и истрази, препознавање лица обавља у присуству јавног тужиоца.

Одредбом члана 90. став 1. ЗКП прописано је да ако је потребно да се утврди да ли окривљени препознаје одређено лице или предмет, односно његове особине које је описао, показаће му се то лице или предмет заједно са другим њему непознатим лицима или предметима чије су основне особине сличне онима какве је описао.

Према томе доказна радња препознавања лица је извршена у складу са одредбама ЗКП, а записник о тој радњи садржи све податке о законито спроведеној доказној радњи.

Одредбом члана 74. ЗКП прописани су случајеви обавезне одбране, а између осталог ставом 1. тачка 3) да окривљени мора имати браниоца ако је задржан или му је забрањено да напушта стан или је притворен – од лишења слободе, па до правноснажности решења о укидању мере.

Према подацима у списима предмета, осумњичени АА је доведен од стране полицијских службеника у просторије ПУ Краљево дана 18.12.2018. године, када је вршена доказна радња препознавање лица, којом приликом осумњичени није био лишен слободе, нити му је било одређено задржавање. Имајући у виду да је ова радња обављена у предистражној фази кривичног поступка, када АА није био окривљени, већ осумњичени, који није био лишен слободе, то није ни постојала обавеза органа поступка да му одреди браниоца по службеној дужности, нити да обезбеди његово присуство, на шта се неосновано у захтеву за заштиту законитости указује.

Обзиром да је доказна радња препознавање лица МУП РС ПУ у Краљеву Пу 1320/17 од 18.12.2018. године, обављена у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, Врховни касациони суд је изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жарка Попчића, оценио неоснованим, у погледу повреде одредбе члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одбио захтев за заштиту законитости као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић